

Sygn. akt VII U 1699/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016r. w Warszawie

sprawy I. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o przeliczenie wysokości emerytury

na skutek odwołania I. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 20 sierpnia 2015r. znak: (...) oraz z dnia 21 sierpnia 2015r., znak: (...) oraz z dnia 4 września 2015 r. znak: (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt VII U 1699/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. , ustalił wartość kapitału początkowego I. M. na dzień 01 stycznia 1999 r. w wysokości 106.962,02 zł na podstawie art. 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.). Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 01 stycznia 1979 r. do dnia 31 grudnia 1988 r., przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 84,70%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 84,70% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w części I decyzji ($84,70\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 1.034,09 \text{ zł}$). Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 16 lat, 0 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat, 2 miesięcy i 7 dni, współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 88,48% oraz średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, tj. 209 miesięcy. W ramach okresów nieskładkowych, organ rentowy uwzględnił do ustalenia wartości kapitału początkowego, wyłącznie 1 dzień sprawowania opieki nad dzieckiem, wskazując, że okres ten został przeliczony przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok (decyzja z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...), k. 77-78, tom V a.r.).

Na mocy kolejnych decyzji z dnia 21 sierpnia 2015 r., znak: (...) oraz z dnia 04 września 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. przeliczył emeryturę wnioskodawczyni, przysługującą jej w powszechnym wieku emerytalnym w oparciu o kapitał początkowy ustalony decyzją z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...). W treści ww. decyzji, organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zaewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty, będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Jednocześnie organ rentowy zaznaczył, że po korekcie kapitału początkowego, wysokość emerytury ubezpieczonej wynosi 1.253,62 zł (294.224,36/234,70), natomiast emerytura po waloryzacji przysługuje w następujących kwotach: od dnia 01 marca 2012 r. – 1.324,62 zł, od dnia 01 marca 2013 r. – 1.377,60 zł, od dnia 01 marca 2014 r. – 1.399,64 zł oraz od dnia 01 marca 2015 r. – 1.435,64 zł (decyzja z dnia 21 sierpnia 2015 r., znak: (...), k. 95-98, decyzja z dnia 04 września 2015 r., znak: (...), k. 99-102, tom IV a.r.).

W dniu 23 października 2015 r. od powyższych decyzji, odwołanie złożyła **I. M.**. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji, wnosząc o ponowne przeliczenie wartości kapitału początkowego oraz o ponowne ustalenie wysokości, przysługującego jej świadczenia emerytalnego, z uwzględnieniem pełnego okresu sprawowania faktycznej opieki nad dzieckiem, tj. okresu od dnia 26 października 1993 r. do końca 2002 r., jak również pełnego okresu studiów wyższych, ukończonych na Politechnice (...) w oparciu o wskaźnik, wynoszący 1,3%. Uzasadniając odwołanie, skarżąca podniosła szereg zarzutów względem ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę decyzji organu rentowego. Odwołująca podkreśliła, że po ustaniu ostatniego zatrudnienia, co miało miejsce po zakończeniu urlopu macierzyńskiego, opiekowała się chorym dzieckiem i poszukiwała nowej pracy. W tym celu zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy, jednak trudności w znalezieniu zatrudnienia ze względu na wymagający rynek pracy sprawiły, że została zmuszona do przejścia na wcześniejszą emeryturę. Wskazała także, że w latach 2002-2003 otrzymywała zasiłek pielęgnacyjny na syna, który jest osobą niepełnosprawną od urodzenia, czego potwierdzeniem jest orzeczenie wydane przez Powiatową Komisję Lekarską w L. z dnia 10 lutego 2012 r. Zaznaczyła, że wielokrotnie zwracała się do Prezydenta Miasta L. z prośbą o interwencję w sprawie przyznania na jej rzecz prawa do jakichkolwiek świadczeń rodzinnych, jednak powyższe spotykało się z odmową. Dodała, że przez cały okres sprawowania opieki nad niepełnosprawnym synem, napotykała na liczne trudności związane zapewnieniem mu kompleksowego leczenia i rehabilitacji oraz właściwych warunków bytowych, co było związane z jej trudną sytuacją materialną. Z tego względu, zaciągała zobowiązania finansowe u osób trzecich, które do dnia dzisiejszego nie zostały spłacone. Z uwagi na zbyt niskie dochody, nie mogła także skorzystać z prawa do ulgi rodzinnej, ulgi rehabilitacyjnej, czy też ulgi internetowej. Podała również, że jej syn nigdy nie był uprawniony do świadczeń z tytułu alimentacji. Odwołująca stwierdziła, że jej sytuacja niczym nie różni się od sytuacji osób, które zawodowo zajmują się opieką nad niepełnosprawnymi dziećmi w domach dziecka, bądź innych placówkach opiekuńczo-wychowawczych, a które z tego tytułu otrzymują wynagrodzenie rzędu 5.000,00-6.000,00 zł miesięcznie. Stwierdziła, że jej sytuacja finansowa byłaby znacznie lepsza w przypadku nabycia uprawnień do urlopu wychowawczego, którego została pozbawiona na skutek rozwiązania stosunku pracy. Podniosła, że wychowaniu syna, który cierpi na dziecięce porażenie mózgowie, poświęciła całe swoje życie i z tego względu cały ten okres powinien zostać uwzględniony przez organ rentowy przy wyliczaniu należnego jej świadczenia emerytalnego. To samo dotyczy całego okresu odbytych przez nią 5-letnich studiów magisterskich na Wydziale (...) Politechniki (...). Podnosząc powyższe, odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji i zaliczenie ww. okresów czasu do kapitału początkowego, stanowiącego następnie podstawę do wyliczenia na jej rzecz należnego świadczenia emerytalnego (odwołanie z dnia 23 października 2015 r. k. 2-7, pismo odwołującej z dnia 06 maja 2016 r. k. 20-22 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 listopada 2015 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie. Ustosunkowując się do argumentacji zawartej w odwołaniu, przywołał treść art. 7 pkt. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) zgodnie, z którym okresami nieskładkowymi są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy, z powodu opieki nad dzieckiem: a) w wieku 4 lat – w

granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie – bez względu na liczbę dzieci – do 6 lat, b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny – dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że jak wynika z akt sprawy, odwołująca urodziła dziecko w dniu 26 października 1993 r., natomiast zakończyła pracę w Ośrodku Pomocy Społecznej w L. w dniu 14 lutego 1994 r. Z kolei od dnia 16 lutego 1994 r. przysługiwał jej zasiłek dla bezrobotnych, w trakcie którego od dnia 01 lutego 1995 r. nabyła prawo do emerytury. Na tej podstawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że za okres, o którym mowa w art. 7 pkt. 5 powołanej ustawy, można uznać jedynie dzień 15 lutego 1994 r. Z kolei w myśl art. 53 ust. 2 cyt. ustawy przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt. 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy. Wobec tego nie jest możliwe przeliczenie w kapitale początkowym okresu opieki nad dzieckiem według współczynnika 1,3%, albowiem ubezpieczonej nie można zaliczyć przynajmniej jednego pełnego miesiąca takiej opieki. Organ rentowy podkreślił także, że zgodnie z art. 7 pkt. 9 ustawy emerytalnej, okresami nieskładkowymi są okresy nauki w szkole wyższej na jednym kierunku pod warunkiem ukończenia tej nauki w wymiarze określonym w programie studiów. Jak wynika natomiast z zaświadczenia wydanego przez Politechnikę (...), ubezpieczona studiowała w okresie od dnia 01 października 1967 r. do dnia 18 czerwca 1975 r. i uzyskała tytuł magistra inżyniera, przy czym planowo powyższe studia trwały 5 lat. Wobec powyższego, wyłącznie okres od dnia 01 października 1967 r. do dnia 30 września 1972 r. mógł być zaliczony do stażu ubezpieczeniowego I. M.. Jednocześnie organ rentowy zauważył, że decyzja z dnia 04 września 2015 r. została wydana z uwagi na fakt, że odwołująca złożyła wniosek w dniu 31 lipca 2015 r. nie zaś, jak określono w decyzji z dnia 21 sierpnia 2015 r., w dniu 03 sierpnia 2015 r. Na tej podstawie organ rentowy stwierdził, że zaskarżone decyzje są prawnie oraz faktycznie uzasadnione (odpowiedź na odwołanie z dnia 20 listopada 2015 r. k. 8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. M., urodzona w dniu (...), posiada wykształcenie wyższe. W dniu 30 sierpnia 1976 r. ubezpieczona ukończyła 5-letnie studia magisterskie na Wydziale (...) Politechniki (...) w zakresie budownictwa lądowego o specjalności budownictwo miejskie i przemysłowe. W okresie od dnia 02 września 1975 r. do dnia 31 stycznia 1979 r. odwołująca była zatrudniona w (...)Kombinacie (...) w L. na stanowisku inspektora robót budowlanych za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3.700,00 zł. Następnie w okresie od dnia 02 kwietnia 1979 r. do dnia 14 września 1979 r. odwołująca wykonywała pracę na stanowisku starszego inspektora ds. wynalazczości i postępu technicznego w (...) Kombinacie (...) Zakładzie (...) z siedzibą w W. za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 4.000,00 zł. Kolejne zatrudnienie odwołującej datuje się na okres od dnia 15 września 1979 r. do dnia 09 lipca 1985 r., w którym odwołująca świadczyła pracę w Ministerstwie (...)w W. na stanowiskach: inspektora (od dnia 15 września 1979 r. do dnia 31 maja 1981 r.), starszego inspektora i starszego radcy (od dnia 01 czerwca 1981 r. do dnia 14 listopada 1984 r.) oraz specjalisty (od dnia 15 listopada 1984 r. do dnia 09 lipca 1985 r.) za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 14.700,00 zł plus dodatek za wysługę lat w wysokości 9% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. W okresie od dnia 10 lipca 1985 r. do dnia 14 marca 1989 r. odwołująca była zatrudniona, jako koordynator ds. przygotowania produkcji w (...) Przedsiębiorstwie (...) za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 10.000,00 zł, po czym w okresie od dnia 01 grudnia 1989 r. do dnia 30 kwietnia 1990 r. wykonywała pracę na stanowiskach dyrektora i specjalisty ds. inwestycji w Urzędzie Gminy w J. za wynagrodzeniem z tytułu zajmowania pierwszego stanowiska w wysokości 470.000,00 zł oraz za wynagrodzeniem z tytułu zajmowania drugiego stanowiska w wysokości 172.500,00 zł. W okresie od dnia 26 września 1990 r. do dnia 25 lutego 1991 r. odwołująca pozostawała zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w L., jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku z tytułu pozostawania bez pracy (dyplom z dnia 30 sierpnia 1976 r. k. 5, zaświadczenie z dnia 20 czerwca 1994 r. k. 5, świadectwo pracy z dnia 31 stycznia 1979 r. k. 6, świadectwo pracy z dnia 14 września 1979 r. k. 7, świadectwo pracy z dnia 28 czerwca 1985 r. k. 8, świadectwo pracy z dnia 14 marca 1989 r. k. 9, świadectwo pracy z dnia 30 kwietnia 1990 r. k. 11, zaświadczenie z dnia 23 maja 1994 r. k. 12, tom II a.r.).

W okresie od dnia 04 czerwca 1993 r. do dnia 14 lutego 1994 r. odwołująca była zatrudniona w Ośrodku Pomocy Społecznej w L. na stanowisku inspektora w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2.800.000,00 zł. W trakcie zatrudnienia w wyżej wymienionym zakładzie pracy, odwołująca w dniu (...) urodziła dziecko, tj. syna P. M., u którego lekarz specjalista z zakresu chorób dziecięcych stwierdził mózgowie porażenie dziecięce, wymagające stałej rehabilitacji ruchowej i kontroli neurologicznej, jak również indywidualnej

opieki matki przez cały okres rehabilitacji ruchowej. Odwołująca przebywała na urlopie macierzyńskim w okresie od dnia 26 października 1993 r. do dnia 14 lutego 1994 r. i z tego tytułu w 1993 r. pobrała zasiłek macierzyński w kwocie 8.379,600 zł, natomiast w 1994 r. pobrała zasiłek macierzyński w kwocie 5.628,000 zł. Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego, Ośrodek Pomocy Społecznej w L. rozwiązał z ubezpieczoną stosunek pracy w dniu 14 lutego 1994 r., pozbawiając ją tym samym prawa do skorzystania z urlopu wychowawczego. W związku z powyższym, w dniu 15 lutego 1994 r. odwołująca zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. i z tego tytułu w okresach od dnia 16 lutego 1994 r. do dnia 31 grudnia 1994 r. oraz od dnia 01 stycznia 1995 r. do dnia 15 czerwca 1995 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Za okres od dnia 01 lutego 1995 r. do dnia 15 czerwca 1995 r. odwołująca pobrała zasiłek dla bezrobotnych w łącznej kwocie 1.010,90 zł, a za miesiąc czerwiec 1995 r. pobrała jednocześnie zasiłek rodzinny w kwocie 21,00 zł oraz zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 62,41 zł. Na syna P. M., odwołująca pobierała w latach 1995-2004 zasiłek rodzinny, a w latach 1995-2002 także zasiłek pielęgnacyjny. W Powiatowym Urzędzie Pracy w L. odwołująca była zarejestrowana do dnia 15 czerwca 1995 r., jednak w tym czasie na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 25 czerwca 1995 r., znak: (...), nabyła prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 01 lutego 1995 r. na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników, opiekujących się dziećmi, wymagającymi stałej opieki. Do obliczenia wysokości emerytury wcześniejszej, organ rentowy przyjął 16 lat i 2 miesiące okresów składkowych oraz 5 lat okresów nieskładkowych. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto natomiast, wynagrodzenie odwołującej z kolejnych 6 lat kalendarzowych 1983-1988, wynoszące w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia z tych samych lat 86,95%. Wysokość świadczenia została ustalona na kwotę 218,12 zł, przy czym w kolejnych latach emerytura podlegała stosownym waloryzacjom, przypadającym w określonych przepisami terminach (świadcstwo pracy z dnia 14 lutego 1994 r. k. 13, odpis skrócony aktu urodzenia k. 18, zaświadczenie lekarskie z dnia 15 kwietnia 1994 r. k. 21, tom II a.r., wykaz zasiłków z dnia 24 kwietnia 2012 r. k. 11, zaświadczenie z dnia 23 kwietnia 2012 r. k. 15-17, tom V a.r., decyzja z dnia 25 czerwca 1995 r., znak: (...), k. 1-2, zaświadczenie nr 766 z dnia 28 czerwca 1995 r. k. 5, zaświadczenie z dnia 25 marca 2011 r. k. 235, decyzje załączone do akt rentowych tom III).

W dniu 23 lutego 2012 r. odwołująca złożyła w organie rentowym wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, wynoszącego 60 lat. Decyzją z dnia 29 maja 2012 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., przyznał wnioskodawczyni emeryturę na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej od dnia 01 lutego 2012 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono stosowny wniosek. W treści ww. decyzji, organ rentowy zaznaczył, że emerytura dla osoby, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w 2010 r. ustalana jest według zasad określonych w art. 183 ustawy emerytalnej, tj. w części według dotychczasowych zasad (art. 53 ustawy) i w części według nowych zasad (art. 26 ustawy) oraz w całości według nowych zasad (art. 26 ustawy) i wypłacana jest emerytura korzystniejsza. Do obliczenia wysokości emerytury ustalonej według dotychczasowych zasad, organ rentowy uwzględnił 16 lat okresów składkowych oraz 5 lat i 2 miesiące okresów nieskładkowych. Za podstawę jej wymiaru, zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt. 1 ustawy emerytalnej, przyjął podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury. Organ rentowy nadmienił przy tym, że wysokość emerytury obliczonej według nowych zasad (art. 26 ustawy) stanowi równowartość kwoty, będącej wynikiem podzielenia kwoty zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne, zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego za okres od dnia 01 stycznia 1999 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę. Zaznaczył także, że po przyznaniu emerytury wcześniejszej, odwołująca nie podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu, a zatem do obliczenia emerytury według nowych zasad, przyjęta została kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz średnie dalsze trwanie życia, wynoszące 234,70 miesięcy. Z uwagi na fakt, że emerytura obliczona według nowych zasad okazała się świadczeniem korzystniejszym, niż dotychczas pobierana emerytura wcześniejsza, organ rentowy zgodnie z przepisem art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej, podjął wypłatę świadczenia korzystniejszego. Powyższa decyzja nie została zaskarżona przez odwołującą, wobec, czego stała się prawomocna (wniosek z dnia 23 lutego 2012 r. k. 1-5, decyzja z dnia 29 maja 2012 r., znak: (...) k. 21-24, tom IV a.r.).

Jednocześnie, na mocy wcześniejszej decyzji z dnia 24 maja 2012 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., ustalił wartość kapitału początkowego I. M. na dzień 01 stycznia 1999 r. w wysokości 105.687,12 zł na

podstawie art. 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.). Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 16 lat, 0 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat, 2 miesięcy i 7 dni, współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 88,48% oraz średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, tj. 209 miesięcy. W ramach okresów nieskładkowych, organ rentowy uwzględnił do ustalenia wartości kapitału początkowego, wyłącznie 1 dzień sprawowania opieki nad dzieckiem, wskazując, że okres ten został przeliczony przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok (decyzja z dnia 24 maja 2012 r., znak: (...) -2012, k. 57-59, tom V a.r.).

W kolejnych latach odwołująca kilkakrotnie składała w organie rentowym wnioski o przeliczenie przysługującego jej świadczenia emerytalnego, w tym o jego wyrównanie od dnia 14 marca 2010 r., tj. od dnia osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Organ rentowy poinformował jednak ubezpieczoną o tym, że stosownie do treści art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, świadczenia wypłaca się, poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wskazał, że z wnioskiem o przyznanie drugiej emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, ubezpieczona wystąpiła w dniu 23 lutego 2012 r., wobec czego świadczenie zostało jej przyznane od dnia 01 lutego 2012 r., tj. od miesiąca, w którym złożono stosowny wniosek. Jednocześnie organ rentowy zaznaczył, że wysokość emerytury, obliczonej według nowych zasad zależna jest od podstawy jej obliczenia oraz przeciętnego dalszego trwania życia, ustalonego na dzień przyznania prawa do świadczenia. Gdyby zatem emerytura została ubezpieczonej przyznana od osiągnięcia wieku 60 lat, to wysokość świadczenia byłaby niższa. Ponadto stwierdził, że jest zobowiązany do realizacji przepisów o ubezpieczeniach społecznych, nie ma zatem prawnych możliwości do ustalenia wysokości emerytury w inny sposób niż wynikający z obowiązujących przepisów (pismo odwołującej z dnia 13 listopada 2012 r. k. 35, pismo odwołującej z dnia 31 sierpnia 2012 r. k. 43-48, pismo organu rentowego z dnia 28 stycznia 2013 r. k. 51, pismo organu rentowego z dnia 07 marca 2013 r. k. 61, tom IV a.r.).

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., przeliczył i ustalił wartość kapitału początkowego I. M. na dzień 01 stycznia 1999 r. w wysokości 106.962,02 zł na podstawie art. 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.). Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 01 stycznia 1979 r. do dnia 31 grudnia 1988 r., przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 84,70%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 84,70% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w części I decyzji ($84,70\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 1.034,09 \text{ zł}$). Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 16 lat, 0 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat, 2 miesięcy i 7 dni, współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 88,48% oraz średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, tj. 209 miesięcy. W ramach okresów nieskładkowych, organ rentowy uwzględnił do ustalenia wartości kapitału początkowego, wyłącznie 1 dzień sprawowania opieki nad dzieckiem, wskazując, że okres ten został przeliczony przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok (decyzja z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...), k. 77-78, tom V a.r.).

Na mocy kolejnych decyzji z dnia 21 sierpnia 2015 r., znak: (...) oraz z dnia 04 września 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. przeliczył emeryturę wnioskodawczyni, przysługującą jej w powszechnym wieku emerytalnym w oparciu o kapitał początkowy ustalony decyzją z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...). W treści ww. decyzji, organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zaewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość

kwoty, będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Jednocześnie organ rentowy zaznaczył, że po korekcie kapitału początkowego, wysokość emerytury ubezpieczonej wynosi 1.253,62 zł (294.224,36/234,70), natomiast emerytura po waloryzacji przysługuje w następujących kwotach: od dnia 01 marca 2012 r. – 1.324,62 zł, od dnia 01 marca 2013 r. – 1.377,60 zł, od dnia 01 marca 2014 r. – 1.399,64 zł oraz od dnia 01 marca 2015 r. – 1.435,64 zł (decyzja z dnia 21 sierpnia 2015 r., znak: (...), k. 95-98, decyzja z dnia 04 września 2015 r., znak: (...), k. 99-102, tom IV a.r.).

Od decyzji z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...) oraz od decyzji z dnia 21 sierpnia 2015 r., znak: (...) i z dnia 04 września 2015 r., znak: (...), I. M. złożyła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie. W treści ww. odwołania, ubezpieczona wniosła o ponowne przeliczenie wartości kapitału początkowego i ponowne ustalenie wysokości, przysługującego jej świadczenia emerytalnego, z uwzględnieniem pełnego okresu sprawowania faktycznej opieki nad dzieckiem, tj. okresu od dnia 26 października 1993 r. do końca 2002 r., jak również pełnego okresu studiów wyższych, ukończonych na Politechnice (...) w oparciu o obecnie obowiązujący wskaźnik, wynoszący 1,3% (odwołanie z dnia 23 października 2015 r. k. 2-7, pismo odwołujące z dnia 06 maja 2016 r. k. 20-22 a.s.).

Ustalenia stanu faktycznego, Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o akta emerytalno-rentowe odwołującej, jak również dokumenty znajdujące się w aktach niniejszej sprawy. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania I. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 20 sierpnia 2015 r., znak: (...), z dnia 21 sierpnia 2015 r., znak: (...) oraz z dnia 04 września 2015 r., znak: (...) są niezasadne i jako takie podlegają oddaleniu.

Na wstępie rozważań prawnych, Sąd Okręgowy wskazuje na słuszną tezę orzecznictwa, w myśl której treść decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także zakres wniesionego od niej odwołania wyznacza przedmiot sporu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 listopada 2004 r., III AUa 430/2004). Przedmiotem zaskarżonych decyzji była kwestia dotycząca ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego oraz ustalenia na tej podstawie wysokości świadczenia emerytalnego odwołującej I. M., która domagała się przeliczenia ww. wartości z uwzględnieniem pełnego okresu sprawowania faktycznej opieki nad dzieckiem, tj. okresu od dnia 26 października 1993 r. do końca 2002 r., jak również pełnego okresu studiów wyższych, ukończonych na Politechnice (...) w oparciu o obecnie obowiązujący wskaźnik, wynoszący 1,3%.

Na podstawie art. 174 ust. 2 ww. ustawy przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6, 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt. 5 oraz 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt. 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Ponadto, zgodnie z treścią art. 174 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 01 stycznia 1999 r. Dyspozycja powołanego art. 174 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odsyła do treści art. 15, w myśl którego podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Pojęcie okresów składkowych i nieskładkowych wprowadziła ustawa z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1991 r., Nr 104, poz. 450), zastępując wcześniejszy podział na okresy zatrudnienia, równorzędne i zaliczane do okresów zatrudnienia.

Jako nieskładkowe ustawodawca wskazał w tej ustawie okresy niewykonywania zatrudnienia lub innej działalności zarobkowej z powodu przyczyn społecznie uzasadnionych, np. wychowywania dzieci, opieki nad chorymi, odbywania studiów. Zasadniczo były to więc okresy niewykonywania pracy, a w związku z tym okresy nieopłacania składek, które z doniosłych względów prawodawca uwzględnił w stażu decydującym o prawie (w ograniczonym zakresie) i o wysokości (niższy wskaźnik) emerytury lub renty. Wśród okresów nieskładkowych, wymienionych w art. 4 ustawy rewaloryzacyjnej znalazły się również takie, których cechą wspólną było sprawowanie opieki na inną osobą, przede wszystkim dzieckiem w wieku do lat 4 oraz dzieckiem, na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługiwał zasiłek pielęgnacyjny – pkt. 6, okresy opieki pielęgnacyjnej nad inwalidą wojennym zaliczonym do I grupy inwalidów – pkt. 7, jak też okresy niewykonywania pracy, w granicach do 6 lat, spowodowane koniecznością opieki nad innym niż dziecko członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów – pkt. 8 art. 4. Uznając takie okresy niewykonywania pracy za okresy nieskładkowe ustawodawca wyszedł z założenia, że zakres opieki nad dzieckiem małym lub dzieckiem przewlekle chorym oraz osobą zaliczoną do I grupy inwalidów wymaga tak znacznego rozmiaru i nakładu czynności opiekuńczych, że nie jest możliwe ich pogodzenie z równoczesnym wykonywaniem pracy, uznanej za okres składkowy (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 września 1998 r., III ZP 23/98).

W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych rozbudowane zostały hipotezy norm określających okresy nieskładkowe z powodu opieki nad inną osobą, przez wskazanie w art. 7 pkt. 5, iż okresami nieskładkowymi są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy z powodu opieki nad dzieckiem: a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat, b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko.

W niniejszej sprawie, odwołująca nie skorzystała z prawa do urlopu wychowawczego, albowiem w dniu 14 lutego 1994 r. jej dotychczasowy pracodawca, tj. Ośrodek Pomocy Społecznej w L. rozwiązał z nią stosunek pracy. W związku z powyższym, w dniu 15 lutego 1994 r. odwołująca zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. i z tego tytułu w okresach od dnia 16 lutego 1994 r. do dnia 31 grudnia 1994 r. oraz od dnia 01 stycznia 1995 r. do dnia 15 czerwca 1995 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. W Powiatowym Urzędzie Pracy w L. odwołująca była zarejestrowana do dnia 15 czerwca 1995 r., jednak w tym czasie na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 25 czerwca 1995 r., znak: (...), nabyła prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 01 lutego 1995 r. na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników, opiekujących się dziećmi, wymagającymi stałej opieki. Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, organ rentowy w myśl art. 7 pkt. 5 ustawy emerytalnej nie uwzględnił, jako okresu nieskładkowego okresu pobierania przez odwołującą zasiłku dla bezrobotnych, tj. okresu od dnia 16 lutego 1994 r. do dnia 15 czerwca 1995 r., jak również okresu, następującego po dniu nabycia przez nią prawa do wcześniejszej emerytury, tj. okresu od dnia 01 lutego 1995 r. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że za okres, o którym w art. 7 pkt. 5 powołanej ustawy, można uznać jedynie dzień 15 lutego 1994 r., albowiem w tym czasie odwołująca nie pozostawała w zatrudnieniu, nie pobierała zasiłku dla bezrobotnych, jak również nie miała jeszcze ustalonego prawa do świadczenia emerytalnego.

Wbrew twierdzeniom odwołującej, stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji należy uznać za prawidłowe. Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2005 r., (I UK 347/04), mającym zastosowanie również w niniejszej sprawie, okres sprawowania opieki nad dzieckiem do lat 4, przypadający w czasie korzystania z prawa do renty lub emerytury, nie jest okresem nieskładkowym w rozumieniu art. 7 pkt. 5 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu swojego stanowiska, Sąd Najwyższy podkreślił, że określony w punktach 5-7 warunek posiadania okresu opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny przed przyznaniem prawa do emerytury lub renty oznacza, że okresy przypadające po przyznaniu jednego z tych świadczeń, nie są okresami nieskładkowymi. Okres

sprawowania opieki nad dzieckiem do lat 4 przypadający w czasie korzystania z prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, bądź w czasie korzystania z prawa do emerytury nie jest więc okresem nieskładkowym w rozumieniu art. 7 pkt. 5 ustawy. Wymienione w art. 7 okresy nieskładkowe są okresami niewykonywania pracy i niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu z powodu przeszkód uniemożliwiających jakąkolwiek działalność, na przykład represji politycznych (pkt. 4), nauki w szkole wyższej (pkt. 9), doksztalcenia zawodowego lekarzy (pkt. 10). Taką przeszkodą jest również sprawowanie opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny. Jednak w tym ostatnim przypadku ustawodawca uznał, że zarówno przy ustalaniu prawa do świadczeń jak i ich wysokości nie są uwzględniane okresy niewykonywania pracy, w których wypłacane były świadczenia z ubezpieczenia społecznego - emerytura lub renta - także w przypadku, gdy emeryt lub rencista opiekował się dzieckiem lub innym członkiem rodziny wymagającym opieki. Z powyższych względów sporny okres pobierania wcześniejszej emerytury, tj. okres od dnia 01 lutego 1995 r., w którym wnioskodawczyni opiekowała się dzieckiem, nie może być uwzględniony, jako okres nieskładkowy.

To samo dotyczy okresu pobierania przez odwołującą zasiłku dla bezrobotnych, tj. okresu od dnia 16 lutego 1994 r. do dnia 15 czerwca 1995 r. Odnosząc się do tego okresu czasu wskazać należy, że okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych zaliczany jest do stażu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych. Przepisy prawa pracy nie regulują ogólnego zagadnienia „stażu pracy”. Jest on ustalany każdorazowo na potrzeby ustalenia prawa pracownika do poszczególnych świadczeń, na podstawie przepisów, które regulują zasady nabywania uprawnień do każdego z nich. Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych są wliczane do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień pracowniczych. W przypadku prawa do emerytury, okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych jest, co do zasady okresem składkowym. Okresem nieskładkowym jest natomiast okres udokumentowanej niezdolności do pracy, w czasie, której Fundusz Pracy wypłaca osobie bezrobotnej zasiłek zgodnie z art. 7 pkt. 12 ustawy emerytalnej. Jeżeli natomiast osoba bezrobotna, nie ma ustalonego prawa do zasiłku, taki okres nie jest ani okresem składkowym, ani nieskładkowym, nie jest więc wliczany do stażu pracy, uprawniającego do emerytury, ani brany pod uwagę przy ustalaniu jej wysokości (art. 7 pkt. 12, art. 15 ust. 3 ustawy emerytalnej). Jednocześnie jak wynika wprost z art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 6 ust. 2 pkt. 6, okresami składkowymi uwzględnianymi przy ustalaniu prawa do emerytury i obliczaniu wysokości tego świadczenia są przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy czasowego pozostawania bez pracy z powodu niemożności jej otrzymania lub niemożności podjęcia szkolenia zawodowego, w tym okresy pobierania zasiłków z funduszu aktywizacji zawodowej, zasiłków dla bezrobotnych oraz zasiłków szkoleniowych z Funduszu Pracy. Istnieje zatem możliwość uwzględnienia okresu pozostawania bez pracy, w którym nie był pobierany zasiłek dla bezrobotnych – jeżeli okres taki przypada przed dniem 15 listopada 1991 r. W takim przypadku - dokumentem potwierdzającym okres pozostawania bez pracy jest zaświadczenie wystawione przez odpowiedni urząd pracy lub organ właściwy do spraw zatrudnienia (pośrednictwa pracy). Okresami składkowymi są również przypadające po dniu 14 listopada 1991 r. okresy pobierania zasiłków dla bezrobotnych, zasiłku szkoleniowego i stypendium z Funduszu Pracy. Zatem, okres pozostawania bez pracy jeżeli przypada po dniu 14 listopada 1991 r., może być uwzględniony przy ustalaniu prawa do emerytury pod warunkiem, że w tym okresie był pobierany zasiłek dla bezrobotnych. Dokumentem potwierdzającym okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych jest zaświadczenie z powiatowego urzędu pracy. Jeżeli zatem, odwołująca po dniu 14 listopada 1991 r., tj. w okresie od dnia 16 lutego 1994 r. do dnia 15 czerwca 1995 r. była zarejestrowana w urzędzie pracy, jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku – to taki okres niewątpliwie jest okresem składkowym, a więc nie może być zaliczony do okresów nieskładkowych, o których mowa w art. 7 pkt. 5 ustawy emerytalnej. Także okres od dnia 26 października 1993 r. do dnia 14 lutego 1994 r. jest okresem składkowym w rozumieniu art. 6 powołanej ustawy, gdyż w tym czasie odwołująca pozostawała w stosunku pracy z Ośrodkiem Pomocy Społecznej w L., jednocześnie korzystając z przysługującego jej urlopu macierzyńskiego. Prawidłowo zatem organ rentowy wskazał, że wyłącznie dzień 15 luty 1994 r. może zostać uznany, za okres, o którym w art. 7 pkt. 5 powołanej, albowiem w tym czasie odwołująca nie pozostawała w zatrudnieniu, nie pobierała zasiłku dla bezrobotnych, jak również nie miała jeszcze ustalonego prawa do świadczenia emerytalnego. Z kolei w myśl art. 53 ust. 2 tejże ustawy, przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt. 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy. Wobec tego nie jest możliwe przeliczenie w kapitale początkowym okresu opieki nad dzieckiem

według współczynnika 1,3%, ponieważ ubezpieczonej nie można zaliczyć przynajmniej jednego pełnego miesiąca takiej opieki.

Odnosząc się natomiast do drugiego z zarzutów odwołania, tj. wskazywanego przez odwołującą braku uwzględnienia przez organ rentowy pełnego okresu studiów wyższych, ukończonych przez nią na Politechnice (...) w oparciu o obecnie obowiązujący wskaźnik, wynoszący 1,3%, to wskazać należy, że zgodnie z art. 7 pkt. 9 ustawy emerytalnej okresami nieskładkowymi są okresy nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów. Stosownie zaś do treści art. 5 ust. 2 ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Na podstawie wyżej wymienionych norm prawnych organ rentowy wydał decyzję z dnia 20 sierpnia 2015 r. o ustaleniu kapitału początkowego. Organ rentowy przy ustaleniu kapitału początkowego zaliczył do okresów nieskładkowych okres nauki w szkole wyższej w wymiarze pięciu lat. Na dzień 01 stycznia 1999 r. ubezpieczona legitymowała się okresami składkowymi w wymiarze 16 lat, 0 miesięcy i 9 dni. W związku z tym okresy nieskładkowe mogły być uwzględnione, ale tylko do 1/3 okresów składkowych, tj. do 5 lat, 2 miesięcy i 7 dni. Zatem organ rentowy w całości zaliczył okres studiów wyższych do okresów nieskładkowych.

Jednocześnie należy zauważyć, że ustawą z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 552) dodano do ustawy art. 185a ust. 1, zgodnie z którym przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 184, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów nieskładkowych okresów, o których mowa w art. 7 pkt. 9, przebytych przed dniem 01 stycznia 1999 r., w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych udowodnionych do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust. 3-6. Na uzasadnienie projektu ww. art. 185a ustawy podano, że proponuje się zmianę zasad zaliczenia do kapitału początkowego okresu nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów. Zwrócono uwagę, że obecna regulacja zakłada, że do tego okresu ma zastosowanie art. 5 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym uwzględnia się go w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych na dzień 01 stycznia 1999 r. Projektodawca zauważył, iż trudno wskazać racje przemawiające za tym rozwiązaniem. W sposób nieuzasadniony i dyskryminujący, mając na uwadze zastosowane kryterium dnia wejścia w życie ustawy (tj. dzień 01 stycznia 1999 r.), ograniczono bowiem możliwość zaliczenia okresów nauki w szkole wyższej tym ubezpieczonym, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy nie mieli wystarczającej ilości okresów składkowych, natomiast warunek okresów składkowych spełniliby później, na skutek kontynuowania zatrudnienia po dniu wejścia w życie ustawy (tj. po dniu 01 stycznia 1999 r.). Projektodawca dodał, że zrezygnowanie z ograniczeń wynikających z art. 5 ust. 2 ustawy stanowić będzie realizację konstytucyjnej zasady równości, umożliwiając ubezpieczonym, wobec których ma obecnie zastosowanie przepis art. 5 ust. 2 ustawy, zaliczenie pełnego okresu nauki w szkole wyższej do kapitału początkowego. Wprowadzony art. 185a ustawy dotyczy tych osób, których okres studiów wyższych przebytych przed dniem 01 stycznia 1999 r. był dłuższy niż wymiar 1/3 okresów składkowych przypadających przed tą datą. Jeżeli o emeryturę ubiega się osoba, której przy ustalaniu kapitału początkowego ograniczono okres studiów wyższych do 1/3 okresów składkowych przypadających do 31 grudnia 1998 roku, to kapitał podlega przeliczeniu zgodnie z art. 185a ustawy. Norma prawna zawarta w art. 185a ustawy nie ma więc zastosowania do ubezpieczonej, albowiem przy ustalaniu kapitału początkowego uwzględniono pełny okres studiów wyższych w wymiarze 5 lat.

Na marginesie tylko należy zauważyć, że decyzja z dnia 04 września 2015 r. została wydana z uwagi na fakt, że ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie emerytury w dniu 31 lipca 2015 r., a nie jak wskazano w decyzji z dnia 21 sierpnia 2015 r., w dniu 03 sierpnia 2015 r. Wobec powyższego decyzja z dnia 04 września 2015 r. stanowi korektę decyzji z dnia 21 sierpnia 2015 r., w której organ rentowy przyznał świadczenie od błędnej daty, tj. od dnia 01 sierpnia 2015 r., zamiast od dnia 01 lipca 2015 r., a więc niezgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Z tych wszystkich powodów odwołanie, jako pozbawione podstaw prawnych należało oddalić na podstawie art. 477
¹⁴§ 1 k.p.c.